

Razodetje (Apokalipsa)

Uvod in pozdrav

1

1 Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom, kar se mora vsak čas zgoditi. Sporočil ga je po svojem angelu svojemu služabniku Janezu.

2 Ta je pričeval za Božjo besedo in za pričevanje Jezusa Kristusa:✽
za vse, kar je videl.

3 Blagor tistemu, ki bere, in tistim, ki poslušajo besede tega prerokovanja in izpolnjujejo, kar je zapisano v njem! Kajti čas je blizu.

4 Janez sedmim Cerkvam, ki so v Aziji: milost vam in mir od njega, ki je, ki je bil in ki pride, in od sedmih duhov, ki stojijo pred njegovim prestolom,

5 in od Jezusa Kristusa, ki je zanesljiva priča, prvorojenec izmed umrlih in vladar nad kralji zemlje.

Njemu, ki nas ljubi in nas je s svojo krvjo osvobodil naših grehov

6 ter napravil iz nas kraljestvo in duhovnike za svojega Boga in Očeta, njemu slava in oblast na veke vekov. Amen.

7 Glej, prihaja z oblaki

in videlo ga bo vsako oko,

tudi tisti, ki so ga prebodli,

in zaradi njega se bodo bíli na prsi vsi narodi na zemlji.

Da, amen.

8 Jaz sem Alfa in Omega, govori Gospod Bog, on, ki je, ki je bil in ki pride, vladar vsega.

Janezu se prikaže Kristus

9 Jaz, Janez, vaš brat in z vami soudeležjen pri stiski, kraljestvu in stanovitnosti v Jezusu, sem bil zaradi Božje besede in zaradi Jezusovega pričevanja✽

na otoku, ki se imenuje Patmos.

10 Na Gospodov dan me je navdal Duh✽

in za seboj sem zaslišal močen glas kakor glas trobente,

11 ki je rekel: »Zapiši, kar vidiš, v knjigo in pošlji sedmim Cerkvam: v Efez, v Smirno, v Pêrgamon, v Tiatiro, v Sarde, v Filadelfijo in Laodikejo!«

12 Obrnil sem se, da bi videl, čigav glas je govoril z menoj. Ko sem se obrnil, sem zagledal sedem zlatih svečnikov

13 in sredi med svečniki nekoga, ki je bil podoben Sinu človekovemu. Oblečen je bil v haljo do tal in prevezan čez prsi z zlatim pasom.

14 Njegova glava in lasje so bili beli kakor bela volna, kakor sneg, njegove oči so bile kakor ognjen plamen,

15 noge je imel kakor v pêči razbeljen bron, glas pa kakor glas mnogih vodá.

16 V desnici je držal sedem zvezd in iz ust mu je segal oster dvorezen meč,

njegovo obličje pa je bilo kakor sonce, kadar žari v vsej svoji môči.

17 Ko sem ga zagledal, sem se zgrudil k njegovim nogam kakor mrtev. On pa je položil name desnico in rekel: »Ne boj se! Jaz sem Prvi in Zadnji

18 in Živi. Bil sem mrtev, a glej, živim na veke vekov in imam ključke smrti in podzemlja.

19 Zapiši torej, kar si videl, kar je in kar se bo zgodilo poslej!

20 Skrivnost sedmih zvezd, ki si jih videl v moji desnici, in sedmih zlatih svečnikov pa je v tem: sedem zvezd so angeli sedmih Cerkvá, sedem svečnikov pa sedem Cerkvá.«

Sporočilo Efezu

2

1 »Angelu Cerkve v Efezu piši:

›To govori on, ki drži v svoji desnici sedem zvezd in ki stopa med sedmimi zlatimi svečniki.

2 Vem za tvoja dela, za tvoj trud in za tvojo stanovitnost; vem tudi, da ne moreš prenašati hudobnih. Preizkusil si tiste, ki sebe imenujejo apostole, pa niso, in si v njih odkril lažnivce.

3 Stanoviten si in si marsikaj prenesel zaradi mojega imena, pa se nisi utrudil.

4 Vendar imam zoper tebe to, da si opustil svojo prvotno ljubezen.

5 Spomni se torej, od kod si padel, spreobrni se in opravljaj prvotna dela! Če pa se ne spreobrneš, bom prišel k tebi in odstranil tvoj svečnik z njegovega mesta.

6 Vendar ti je v dobro to, da sovražiš dela nikolajevcev, saj jih tudi sam sovražim.

7 Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam. Zmagovalcu bom dal jesti z drevesa življenja, ki je v Božjem rajju.«

Sporočilo Smirni

8 »Angelu Cerkve v Smirni piši:

›Tole govori Prvi in Zadnji, ki je bil mrtev, a je oživel.

9 Vem za tvojo stisko in za tvoje uboštvo - vendar si bogat - ter za obrekovanje* tistih, ki se razglašajo za Jude, pa to niso, marveč so satanova shodnica.

10 Nič se ne boj tega, kar ti je pretrpeti. Glej, hudič bo nekatere izmed vas vrgel v ječo, da bi vas preizkusil: deset dni boste v stiski. Bodi zvest vse do smrti in dal ti bom venec življenja.

11 Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam. Kdor zmaga, ga druga smrt gotovo ne bo prizadela.«

Sporočilo Pêrgamonu

12 »Angelu Cerkve v Pêrgamonu piši:

›To govori on, ki ima ostri dvorezni meč.

13 Vem, kje prebivaš: tam, kjer ima satan svoj prestol. Vendar se držiš mojega imena in nisi zatajil vere vame niti v dneh, ko je bil Antípa, moj zvesti

pričevalec, umorjen tam pri vas, kjer domuje satan.

14 Toda nekaj ti moram očitati: pri sebi imaš ljudi, privržence Bileámovega nauka. Ta je učil Baláka zavajati Izraelove sinove v greh, jesti malikom žrtvovane jedi in nečistovati.

15 Prav tako imaš tudi ljudi, ki sledijo nauku nikolajevcev.

16 Spreobrni se torej! Če pa se ne boš, bom prišel prav kmalu k tebi in se bojeval proti njim z mečem svojih ust.

17 Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam. Zmagovalcu bom dal od skrite mane. Dal mu bom tudi bel kamenček in na kamenčku bo napisano novo ime: tega ne pozna nihče, razen tistega, kdor ga prejme.<<

Sporočilo Tiatiri

18 »Angelu Cerkve v Tiatiri piši:

›To govori Božji Sin, ki ima oči kakor ognjen plamen in noge, podobne razbeljenemu bronu.

19 Vem za tvoja dela, za tvojo ljubezen, za tvojo vero, za tvoje služenje in za tvojo stanovitnost. Tudi vem, da so tvoja poslednja dela številnejša od prejšnjih.

20 Vendar ti moram očitati, da trpiš Jezabelo, tisto ženo, ki se razglaša za prerokinjo ter uči in zavaja moje služabnike, naj se predajajo nečistovanju in uživajo malikom žrtvovane jedi.

21 Dal sem ji čas, da se spreobrne, a se noče odvrniti* od svojega nečistovanja.

22 Glej, vržem jo na bolniško posteljo, tiste, ki so nečistovali z njo, pa v veliko stisko, če se ne bodo odvrnili od njenega početja.

23 Tudi njene otroke bom udaril s smrtjo. Tako bodo vse Cerkve spoznale, da sem jaz tisti, ki preiskuje obisti in srca, in vsakemu izmed vas bom povrnil po njegovih delih.

24 Drugim v Tiatiri, ki se ne držijo tega nauka in niso spoznali satanovih globočin, kakor pravijo, ne bom nalagal drugega bremena.

25 Obdržite pa to, kar imate, dokler ne pridem.

26 Kdor zmaga in vztraja do konca v mojih delih, temu bom dal oblast nad narodi;

27 pasel jih bo z železno palico, kakor se drobijo lončene posode.

28 Tako sem tudi jaz prejel oblast* od svojega Očeta. Tistemu, ki zmaga, bom dal tudi zvezdo danico.

29 Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam.<<

Sporočilo Sardam

3

1 »Angelu Cerkve v Sardah piši:

›To govori on, ki ima sedem Božjih duhov in sedem zvezd. Vem za tvoja dela: imaš ime, da si živ, a si mrtev.

2 Zbúdi se in okrêpi, kar je še ostalo in je na tem, da umre, saj nisem našel, da bi bila tvoja dela dopolnjena pred mojim Bogom.

3 Spomni se torej, kako si prejel in slišal, drži se tega in se spreobrni. Če pa se ne zbudiš, pridem kakor tat in nič ne boš vedel, katero uro pridem k tebi.*

4 Vendar imaš v Sardah nekaj oseb, ki niso umazale svojih oblačil. Te bodo hodile z menoj v belem, ker so tega vredne.

5 Kdor zmaga, bo tako oblečen v bela oblačila. Njegovega imena ne bom izbrisal iz knjige življenja, ampak ga bom priznal pred svojim Očetom in pred njegovimi angeli.

6 Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam.<<

Sporočilo Filadelfiji

7 »Angelu Cerkve v Filadelfiji piši:

›To govori Sveti, Resnični,
on, ki ima Davidov ključ:
če odpre, ne bo nihče zaprl,
če pa zapre, ne bo nihče odprl.

8 Vem za tvoja dela. Glej, pred tabo sem na stežaj odprl vrata, ki jih nihče ne bo mogel zapreti. Čeprav imaš majhno moč, si vendar ohranil mojo besedo in nisi zatajil mojega imena.

9 Glej, iz satanove shodnice ti podarjam nekatere izmed tistih, ki se razglašajo za Jude, pa niso, ampak lažejo. Glej, poskrbel bom, da pridejo in padejo pred tvoje noge ter spoznajo, da sem te vzljubil.

10 Ker si ohranil mojo stanovitno besedo,*
bom tudi jaz obvaroval tebe pred uro*
preizkušnje, ki bo prišla nad vesoljni svet, da preizkusi prebivalce na zemlji.

11 Pridem kmalu. Trdno drži, kar imaš, da ti nihče ne odvzame venca.

12 Kdor zmaga, ga bom naredil za steber v svetišču svojega Boga in nikoli več ne pojde iz njega. Nanj bom napisal ime svojega Boga in ime mesta svojega Boga, novega Jeruzalema, ki prihaja z neba od mojega Boga, ter svoje novo ime.

13 Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam.<<

Sporočilo Laodikeji

14 »Angelu Cerkve v Laodikeji piši:

›Tole govori Amen, zvesta in resnična priča, začetek*
Božjega stvarjenja.

15 Vem za tvoja dela, da nisi ne mrzel ne vroč. O, ko bi le bil mrzel ali vroč!

16 Ker pa nisi ne vroč ne mrzel, ampak mlačen, sem pred tem, da te izpljunem iz svojih ust.

17 Praviš: premožen sem, obogatel sem in ničesar ne potrebujem. Ne zavedaš se, da si siromak in bednež, ubog, slep in nag.

18 Svetujem ti, da kupiš od mene zlata, v ognju prečiščenega, tako da obogatiš, in belih oblačil, da se pokriješ in se ne pokaže sramota tvoje golote, ter mazila, da si natreš oči in spregledaš.

19 Jaz karam in vzgajam vse, ki jih ljubim: bodi torej goreč in se spreobrni.

20 Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.

21 Kdor zmaga, mu bom dal, da sede z menoj na moj prestol, kakor sem tudi sam zmagal in sédel s svojim Očetom na njegov prestol.

22 Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh Cerkvam.<<

Slavje v nebesih

4

1 Zatem sem videl: glej, odprla so se vrata na nebu in prvi glas, ki sem ga slišal govoriti z mano kakor trobento, je rekel: »Stopi sem gor in pokazal ti bom, kar se mora zgoditi poslej.«

2 V hipu me je navdal Duh.*

In glej, v nebesih je stal prestol in na prestolu je sedel nekdo.

3 Sedeči je bil na pogled podoben kamnu jaspisu in sardiju, vsenaokrog prestola pa se je pela mavrica, na oko podobna smaragdu.

4 Okrog prestola je bilo štiriindvajset prestolov in na prestolih je sedelo štiriindvajset starešin, ogrnjenih v bela oblačila, z zlatimi venci na glavah.

5 Od prestola so prihajali bliski, glasovi in gromi. Pred prestolom je plamenelo sedem bakel: te pomenijo*
sedem Božjih duhov.

6 Pred prestolom pa je bilo kakor stekleno morje, podobno kristalu.

Sredi pred prestolom*

in okrog njega so stala štiri živa bitja, spredaj in zadaj polna oči.

7 Prvo živo bitje je bilo podobno levu, drugo bitje je bilo podobno juncu, tretje bitje je imelo obličje kakor človek, četrto bitje pa je bilo podobno letečemu orlu.

8 Ta štiri bitja so imela vsako po šest perutnic in so bila vsenaokrog in znotraj polna oči. Brez prenehanja so govorila noč in dan:

»Svet, svet, svet,

Gospod Bog, vladar vsega,
ki je bil, ki je in ki pride!«

9 In kadar so ta živa bitja izrekala slavo, čast in zahvalo njemu, ki sedi na prestolu in živi na veke vekov,

10 je štiriindvajset starešin popadalo pred sedečim na prestolu in molilo njega, ki živi na veke vekov, ter metalo svoje vence pred prestol in govorilo:

11 »Vreden si, naš Gospod in Bog,
da prejmeš slavo, čast in moč,

ker si ustvaril vse reči,
po tvoji volji so bivale in bile ustvarjene.«

Knjiga in Jagnje

5

1 In v desnici njega, ki je sedel na prestolu, sem videl knjigo, popisano znotraj in zunaj*
in zapečateno*
s sedmimi pečati.

2 Videl sem silnega angela, ki je klical z močnim glasom: »Kdo je vreden, da odpre knjigo in odtrga njene pečate?«

3 Toda nihče ne v nebesih ne na zemlji ne pod zemljo ni mogel odpreti knjige ne pogledati vanjo.

4 Silno sem jokal, ker se ni našel nihče, ki bi bil vreden, da odpre knjigo in pogleda vanjo.

5 Tedaj mi je rekel eden izmed starešin: »Ne jokaj! Glej, zmagal je lev iz Judovega rodu, Davidova korenina, da bi odprl knjigo in njenih sedem pečatov.«

6 Tedaj sem videl: na sredi med prestolom in*
štirimi živimi bitji ter starešinami je stalo Jagnje, kakor zaklano, in imelo je sedem rogov in sedem oči: to je sedem Božjih duhov, poslanih*
po vsej zemlji.

7 Jagnje je stopilo naprej in vzelo knjigo iz desnice sedečega na prestolu.

8 In ko je vzelo knjigo, je četvero živih bitij in štiriindvajset starešin padlo pred Jagnje. Vsak je imel harfo in zlate čaše, napolnjene z dišavami, ki so molitve svetih.

9 In peli so novo pesem:

»Vredno si, da vzameš knjigo
in odtrgaš njene pečate,
ker si bilo zaklano in si s svojo krvjo odkupilo Bogu
ljudi iz vsakega rodu, jezika, ljudstva in naroda

10 ter si jih napravilo našemu Bogu za kraljestvo in duhovnike
in kraljevali bodo na zemlji.«

11 Med videnjem sem vsenaokrog prestola in živih bitij ter starešin slišal glas mnogih angelov. Njih število je bilo deset tisočkrat deset tisoč in tisočkrat tisoč.

12 Z močnim glasom so govorili:

»Vredno je Jagnje, ki je bilo zaklano, da prejme
oblast in bogastvo, modrost in moč,
čast, slavo in hvalo.«

13 In vse stvari, ki so na nebu, na zemlji, pod zemljo in na morju, in sploh vse, kar je v njih, sem slišal, kako so govorile:

»Sedečemu na prestolu in Jagnjetu
hvala in čast, slava in mogočnost
na veke vekov.«

14 In štiri živa bitja so govorila: »Amen.« Starešine pa so padli predenj in ga molili.

Pečati

6

1 Videl sem, kako je Jagnje odtrgalo prvega izmed sedmih pečatov. Nato sem slišal prvo izmed štirih živih bitij, kako je reklo z glasom kakor grom: »Pridi!«

2 In glej, prikazal se mi je bel konj, in tisti, ki ga je jezdil, je imel lok. Jezdec je dobil venec in odšel kot zmagovalec in da bi zmagal.

3 Ko je odtrgalo drugi pečat, sem slišal, kako je drugo živo bitje reklo: »Pridi!«

4 Tedaj je prišel drug konj, rdeč kot ogenj. Tistemu, ki ga je jezdil, je bilo dano odvzeti mir z zemlje, tako da se ljudje koljejo med seboj. In dan mu je bil velik meč.

5 Ko je odtrgalo tretji pečat, sem slišal, kako je tretje živo bitje reklo:

»Pridi!« In glej, prikazal se mi je črn konj, in tisti, ki ga je jezdil, je držal v roki tehnico.

6 In slišal sem kakor glas, ki je govoril sredi štirih živih bitij: »Merica pšenice po denariju in tri merice ječmena po denariju! Olju in vinu pa ne delaj škode!«

7 Ko je odtrgalo četrti pečat, sem slišal glas četrtega živega bitja, ki je reklo: »Pridi!«

8 In glej, prikazal se mi je konj mrtvaško blede barve. Tistemu, ki ga je jezdil, je bilo ime Smrt, za njim pa je prihajalo Podzemlje. In dana jima je bila oblast nad četrtino zemlje, da morita z mečem, z lakoto, s smrtjo in z zverinami zemlje.

9 Ko je odtrgalo peti pečat, sem videl ob vznožju oltarja duše pomorjenih zaradi Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga dajali.*

10 In zavpili so z močnim glasom: »Doklej, o Vladar, ki si svet in resničen, ne boš sodil in maščeval naše krvi nad prebivalci zemlje?«

11 Tedaj je vsak izmed njih dobil belo oblačilo in rečeno jim je bilo, naj potrpijo še malo časa, dokler se ne dopolni število njihovih sosluzabnikov in njihovih bratov, ki morajo biti umorjeni kakor oni sami.

12 Ko je Jagnje odtrgalo šesti pečat, sem videl, da je nastal velik potres. Sonce je počrnelo kakor žimnata vrečevina, vsa luna je postala kakor kri

13 in zvezde na nebu so popadale na zemljo, kakor smokva otrese nezrele sadeže, če jo premetava silovit veter.

14 Nebo se je odmaknilo, kakor če se zvije zvitek, in vse gore in otoki so se premaknili s svojih mest.

15 Kralji zemlje in velikaši, vojaški poveljniki in bogatini, mogočniki in sploh vsi, sužnji in svobodni, so se tedaj poskrili po votlinah in po gorskem skalovju.

16 In so rekli goram in skalovju: »Padite na nas in skrijte nas pred obličjem njega, ki sedi na prestolu, in pred Jagnjetovo jezo!

17 Kajti prišel je veliki dan njune jeze in kdo bo mogel obstati?«

Sto štiriinštirideset tisoč zaznamovanih

7

1 Zatem sem videl štiri angele, ki so stali na štirih vogalih zemlje in zadrževali štiri vetrove zemlje, da ne bi pihali ne na zemljo ne na morje ne v katero koli drevo.

2 Nato sem videl drugega angela, ki se je vzpenjal od sončnega vzhoda in je imel pečat živega Boga. Z močnim glasom je zavpil štirim angelom, ki jim je bila dana oblast, da škodujejo zemlji in morju:

3 »Ne škodujte ne zemlji ne morju ne drevesom, dokler s pečatom ne zaznamujemo služabnikov našega Boga na njihovih čelih.«

4 In slišal sem število zaznamovanih, sto štiriinštirideset tisoč zaznamovanih iz vseh rodov Izraelovih sinov:

5 iz Judovega rodu dvanajst tisoč zaznamovanih,

iz Rubenovega rodu dvanajst tisoč,

iz Gadovega rodu dvanajst tisoč,

6 iz Aserjevega rodu dvanajst tisoč,

iz Neftálijevega rodu dvanajst tisoč,

iz Manásejevega rodu dvanajst tisoč,

7 iz Simeonovega rodu dvanajst tisoč,

iz Levijevega rodu dvanajst tisoč,

iz Isahárjevega rodu dvanajst tisoč,

8 iz Zábulonovega rodu dvanajst tisoč,

iz Jožefovega rodu dvanajst tisoč,

iz Benjaminovega rodu dvanajst tisoč zaznamovanih s pečatom.

Množice iz vseh narodov

9 Zatem se mi je prikazala velika množica, ki je nihče ne bi mogel prešteti, iz vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov. Stali so pred prestolom in pred Jagnjetom, ogrnjeni v bela oblačila, v rokah pa so držali palmove veje.

10 In vpili so z močnim glasom:

»Odrešenje je v našem Bogu, ki sedi na prestolu, in v Jagnjetu.«

11 Tedaj so vsi angeli, ki so stali vsenaokrog prestola in starešin ter štirih živih bitij, padli pred prestolom na svoje obličje in molili Boga:

12 »Amen. Hvala in slava,

modrost in zahvala,

čast in oblast in moč

našemu Bogu na veke vekov.

Amen.«

13 Tedaj je spregovoril nekdo izmed starešin in mi rekel: »Tilo, ki so ogrnjeni v bela oblačila, kdo so in od kod so prišli?«

14 Rekel sem mu: »Moj gospod, ti veš.« On pa mi je rekel: »To so tisti, ki so prišli iz velike stiske in so oprali svoja oblačila ter jih pobelili z Jagnjetovo krvjo.

15 Zato so pred Božjim prestolom
in noč in dan služijo Bogu v njegovem svetišču;
in on, ki sedi na prestolu, bo razpel svoj šotor nad njimi.

16 Ne bodo več lačni in ne bodo več žejni
in nič več jih ne bo žgalo sonce
ne kakršna koli pripeka.

17 Kajti Jagnje, ki sedi na sredi prestola, jih bo paslo
in jih vodilo k izvirkom živih vodá;
in Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči.«

Sedmi pečat in zlata kadilnica

8

1 Ko je Jagnje odtrgalo sedmi pečat, je v nebesih za kake pol ure nastala tišina.

2 Videl sem, da je bilo sedmim angelom, ki stojijo pred Bogom, izročeni sedem trobent.

3 Nato je prišel drug angel in obstal pri oltarju, držeč zlato kadilnico. Dano mu je bilo veliko kadil, da bi jih pridal molitvam vseh svetih na zlatem oltarju, ki je pred prestolom.

4 In dim kadil se je po angelovi roki vzdignil pred Boga skupaj z molitvami svetih.

5 Nato je angel vzel kadilnico, jo napolnil z ognjem z oltarja ter jo vrgel na zemljo. In nastali so gromi in glasovi, bliski in potres.

Trobente

6 Sedem angelov, ki so imeli sedem trobent, se je pripravilo, da zatrobijo.

7 Zatrobil je prvi: in nastala sta toča in ogenj, pomešana s krvjo, ter se usula na zemljo. Zgorela je tretjina zemlje, zgorela je tretjina dreves in zgorela je vsa zelena trava.

8 Zatrobil je drugi angel: in v morje je bila vržena kakor velika ognjena gora. Tretjina morja se je spremenila v kri,

9 tretjina živih bitij, ki živijo v morju, je poginila, in tretjina ladij je bila uničena.

10 Zatrobil je tretji angel: in z neba je padla velika zvezda, plameneča kakor bakla, ter strmoglavila v tretjino rek in v izvirke vodá.

11 Zvezdi je ime Pelin. Tretjina vodá se je spremenila v pelin in veliko ljudi je umrlo od vodá, ker so ogrenee.

12 Zatrobil je četrti angel: in udarjena je bila tretjina sonca, tretjina lune in tretjina zvezd, tako da so za tretjino potemnele. Dan je bil ob tretjino svoje svetlobe in prav tako noč.

13 Nato sem videl in slišal orla, ko je letel po sredi neba in klical z močnim glasom: »Gorje, gorje, gorje prebivalcem zemlje zaradi preostalih glasov treh angelov, ki še morajo trobentati.«

9

1 Zatrobil je peti angel: in videl sem zvezdo, ki je padla z neba na zemljo. Dan ji je bil ključ za žrelo brezna.

2 Odprla je žrelo brezna in iz žrela se je vzdignil dim kakor dim iz velike peči. Od dima iz žrela sta potemnela sonce in ozračje.

3 Iz dima so se usule na zemljo kobilice in dana jim je bila oblast, kakršno imajo škorpijoni na zemlji.

4 Rečeno jim je bilo, naj na zemlji ne škodujejo ne travi ne zelenju ne drevju, ampak samo ljudem, ki so brez Božjega pečata na čelih.

5 In ni jim bilo dano, da bi jih pobijale, ampak da so jih pet mesecev trpinčile. Njihovo trpinčenje pa je bilo kakor trpinčenje škorpijona, kadar piči človeka.

6 V tistih dneh bodo ljudje iskali smrt, a je ne bodo našli; želeli bodo umreti, a smrt bo bežala od njih.

7 Kobilice so bile na pogled podobne konjem, pripravljenim za boj. Na glavah so nosile nekakšne zlate vence, njihovi obrazi pa so bili kakor človeški obrazi.

8 Lase so imele kakor ženske, njihovi zobje pa so bili kakor levji.

9 Imele so nekakšne železne oklepe, hrup njihovih perutnic pa je bil kakor ropot bojnih voz z mnogimi konji, ki drviijo v boj.

10 Imele so repe, kakor jih imajo škorpijoni, in žela. V repih so imele moč, da pet mesecev škodujejo ljudem.

11 Za kralja nad sabo so imele angela brezna: po hebrejsko mu je ime Ábadon, po grško pa Apolión.*

12 Prvo gorje je minilo. Glej, za tem prihaja še dvojno gorje.

13 Zatrobil je šesti angel. Tedaj sem zaslišal glas, ki je prihajal od štirih* vogalov zlatega oltarja, ki stoji pred Bogom.

14 Rekel je šestemu angelu, ki je imel trobento: »Odveži štiri angele, ki so privezani ob veliki reki Evfratu!«

15 Odvezal je štiri angele, ki so pripravljeni čakali na uro, dan, mesec in leto, da pomorijo tretjino ljudi.

16 Število konjeniških trum pa je bilo dvesto milijonov;* slišal sem njihovo število.

17 Konje in jezdece sem v prikazni videl takole: jezdeci so imeli oklepe ognjene, hijacintove*

in žveplene barve. Glave konj so bile kakor glave levov, iz gobcev pa so jim bruhalo ogenj, dim in žveplo.

18 Od teh treh nadlog, od ognja, dima in žvepla, ki so jim bruhalo iz gobcev, je bila pomorjena tretjina ljudi.

19 Moč konj namreč tiči v njihovih gobcih in v njihovih repih. Njihovi repi pa so podobni kačam, imajo glave in z njimi škodujejo.

20 Drugi ljudje, ki jih te nadloge niso pokončale, se niso odvrnili od početja* svojih rok. Niso nehali moliti demonov in malikov, zlatih in srebrnih, bronastih, kamnitih in lesenih, ki ne morejo ne videti ne slišati ne hoditi.

21 Niso se odvrnili ne od svojih umorov ne od svojih čaranj ne od svojega nečistovanja ne od svojih tatvin.

Angel in mali zvitek

10

1 Nato sem videl drugega mogočnega angela, ki se je spuščal z neba, ogrnjen v oblak. Nad njegovo glavo se je pela mavrica, obličje je imel kakor sonce in noge kakor ognjene stebre.

2 V roki je držal odprto knjižico. Z desno nogo je stopil na morje, z levo pa na zemljo.

3 Potem je zavpil z močnim glasom, kakor rjove lev. Ko je zavpil, je sedem gromov spregovorilo s svojimi glasovi.

4 Ko je spregovorilo sedem gromov, sem hotel pisati. Toda zaslišal sem glas iz nebes, ki je rekel: »Zapečati, kar je spregovorilo sedem gromov, in ne zapisuj tega!«

5 In angel, ki sem ga videl stati na morju in zemlji, je vzdignil desnico proti nebu

6 in prisegel pri njem, ki živi na veke vekov, ki je ustvaril nebo in kar je na njem, zemljo in kar je na njej, in morje in kar je v njem: »Ne bo več časa!

7 V dneh, ko se bo oglasil sedmi angel in zatrobil, se bo dopolnila Božja skrivnost, kakor jo je Bog oznanil* svojim služabnikom prerokom.«

8 Glas, ki sem ga slišal iz nebes, mi je spet spregovoril in rekel: »Stopi in vzemi odprto knjižico; ta je v roki angela, ki stoji na morju in na zemlji.«

9 Stopil sem k angelu in mu rekel, naj mi dá knjižico. In rekel mi je: »Vzemi jo in pojey! V trebuhu te bo grenila, toda v ustih bo sladka kot med.«

10 Tedaj sem vzel iz angelo ve roke knjižico in jo pojedel; v mojih ustih je bila sladka kot med. A ko sem jo pojedel, me je v trebuhu zagrenilo.

11 Tedaj mi je bilo rečeno: »Vnovič moraš prerokovati nad mnogimi ljudstvi,

narodi, jeziki in kralji.«

Dve priči

11

1 Tedaj mi je bila dana trstika, podobna palici, z naročilom: »Vstani in izmeri Božje svetišče in oltar ter tiste, ki molijo v njem.

2 Dvorišče pa, ki je zunaj svetišča, izpusti in ga ne meri. Bilo je namreč prepuščeno poganom, ki bodo dvainštirideset mesecev teptali sveto mesto.

3 Toda dvema svojima pričama bom naročil,* naj prerokujeta tisoč dvesto šestdeset dni, oblečeni v raševino.«

4 To sta dve oljki in dva svečnika, ki stojita pred Gospodarjem* zemlje.

5 Če bi jima kdo hotel storiti kaj žalega, bo iz njunih ust bruhnil ogenj in požrl njune sovražnike. Tako bo moral umreti, kdor koli bi jima hotel storiti kaj žalega.

6 Ta dva imata oblast, da zapreta nebo, da v dneh njunega prerokovanja ne bo deževalo. Prav tako imata oblast nad vodami, da jih spremenita v kri, in nad zemljo, da jo udarita z vsakršno nadlogo, kolikorkrat hočeta.

7 Ko bosta pa dokončala svoje pričevanje, bo zver, ki se vzdiguje iz brezna, začela vojno proti njima, ju premagala in ubila.

8 Njuni trupli bosta obležali na cesti velikega mesta, ki se v duhovnem pomenu* imenuje Sódoma in Egipt: tam je bil križan tudi njun Gospod.

9 Ljudje iz vseh ljudstev, rodov, jezikov in narodov bodo tri dni in pol gledali njuni trupli in ne bodo pustili, da bi bili njuni trupli položeni v grob.

10 Zaradi njiju se bodo prebivalci zemlje veselili in radostili ter si izmenjavali darila, ker sta ta dva preroka mučila prebivalce zemlje.

11 Toda po treh dneh in pol je iz Boga šinil vanju dih* življenja: postavila sta se na noge in navdala z grozo tiste, ki so ju gledali.

12 Tedaj so iz nebes zaslišali močen glas, ki jima je rekel: »Povzpni se sèm!« In povzpela sta se v oblaku proti nebu in njuni sovražniki so ju videli.

13 V tisti uri je nastal velik potres, deseti del mesta se je zrušil in v potresu je bilo ubitih sedem tisoč ljudi. Preživele pa je prevzela groza in so izkazali čast Bogu nebes.

14 Drugo gorje je prešlo. Glej, kmalu pride tretje gorje.

Sedma trobenta

15 Zatrobil je sedmi angel in v nebesih so zadoneli močni glasovi ter govorili: »Nad svetom je zakraljeval naš Gospod in njegov Mesija:* kraljeval bo na veke vekov.«

16 Tedaj je štiriindvajset starešin, ki sedijo pred Bogom na svojih prestolih,

padlo na obraz in molilo Boga:

17 »Zahvaljujemo se ti, Gospod, Bog, vladar vsega,
ki si in si bil,
da si segel po svoji veliki moči
in zakraljeval.

18 Narodi so pobesneli,
a prišla je tvoja jeza
in trenutek, da se sodijo mrtvi,
da dobijo plačilo tvoji služabniki preroki,
sveti in kateri se bojijo tvojega imena,
mali in veliki,
in da se pokončajo tisti, ki pokončujejo*
zemljo.«

19 Tedaj se je odprlo Božje svetišče, ki je v nebesih, in v svetišču se je prikazala skrinja zaveze. In nastali so bliski in glasovi, gromi in potres ter silovita toča.

Žena in zmaj

12

1 Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd.

2 Bila je noseča in je vpila od porodnih muk in bolečin.

3 Nato se je na nebu prikazalo drugo znamenje: glej, velik zmaj, rdeč kot ogenj, ki je imel sedem glav in deset rogov, na njegovih glavah pa je bilo sedem diademov.

4 Njegov rep je pometel z neba tretjino zvezd in jih vrgel na zemljo. Zmaj se je ustopil pred ženo, ki je bila pred porodom, da bi požrl njenega otroka, ko bi porodila.

5 In porodila je otroka, dečka, ki mu je bilo namenjeno, da bo pasel vse narode z železno palico. Njen otrok je bil odnesen k Bogu in k njegovemu prestolu.

6 Žena pa je pobegnila v puščavo, kjer ji je Bog pripravil zavetje,* da bi jo tam hranili tisoč dvesto šestdeset dni.

7 Nato se je v nebesih razvnela vojna: Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmaju. Tudi zmaj se je bojeval in njegovi angeli.

8 Toda ni zmagal, tako da v nebesih ni bilo več prostora zanje.

9 Veliki zmaj, stara kača, ki se imenuje Hudič in Satan in ki zapeljuje vesoljni svet, je bil vržen na zemljo, z njim vred pa so bili vrženi tudi njegovi angeli.

10 Tedaj sem zaslišal v nebesih močen glas, ki je rekel:

»Zdaj je prišlo odrešenje, moč
in kraljevanje našega Boga

ter oblast njegovega Mesija,*
zakaj vržen je bil obtoževalec naših bratov,
ki jih je dan in noč obtoževal pred našim Bogom.

11 Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta
in zaradi besede svojega pričevanja,
saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti.

12 Zato se veselite, nebesa,
in vi, ki prebivate v njih!
Gorje pa vama, zemlja in morje,
ker je hudič sestopil k vama,
poln divjega besa,
ker ve, da ima le malo časa.«

13 Ko je zmaj videl, da je bil vržen na zemljo, je začel preganjati ženo, ki je rodila dečka.

14 Toda ženi sta bili dani dve perutnici velikega orla, da bi odletela na svoje mesto v puščavi: tam naj bi se hranila čas, dva časa*
in pol časa, daleč od kače.

15 Tedaj pa je kača bruhnila iz žrela za ženo kakor reko vode, da bi jo odnesla.

16 A ženi je priskočila na pomoč zemlja: zemlja je odprla svoja usta in popila reko, ki jo je zmaj bruhnil iz svojih ust.

17 Zmaj pa se je razjezil nad ženo in se bojeval proti preostalim iz njenega rodu, proti tistim, ki se ravnaajo po Božjih zapovedih in imajo Jezusovo pričevanje.*

18 In ustavil se je*
na pesku morske obale.

Dve zveri

13

1 Nato sem videl zver, ki je vstajala iz morja. Imela je deset rogov in sedem glav, na rogovih deset diademov in na svojih glavah bogokletno ime.*

2 Zver, ki sem jo videl, je bila podobna panterju: noge je imela kakor medved, gobec pa kakor lev. Zmaj ji je dal svojo moč, svoj prestol in veliko oblast.

3 Ena od njenih glav je bila videti ranjena na smrt, a njena smrtna rana se je pozdravila. Vsa zemlja je šla polna začudenja za zverjo.

4 Ljudje so molili zmaja, ker je dal oblast zvéri, molili so tudi zver in govorili:
»Kdo je podoben zvéri in kdo se more bojevati z njo?«

5 Zvéri so bila dana usta, s katerimi je govorila objestnosti in bogokletstva. Dana ji je bila oblast, da to počenja dvainštirideset mesecev.

6 Odprla je usta, da je preklinjala Boga: preklinjala je njegovo ime, njegovo bivališče in tiste, ki prebivajo v nebesih.

7 Dopusčeno ji je bilo, da je začela vojno s svetimi in jih premagala.*

Dana ji je bila oblast nad vsakim rodом, ljudstvom, jezikom in narodom.

8 Zver bodo molili vsi prebivalci zemlje, katerih imena že od začetka sveta niso vpisana v knjigo življenja Jagnjeta, ki je bilo zaklano.*

9 Če ima kdo uho, naj prisluhne!

10 Če je komu namenjeno ujetništvo,*

pojde v ujetništvo.

Če mora kdo umreti od meča,*

bo umrl od meča.

Tukaj je stanovitnost in vera svetih.

11 Nato sem videl drugo zver, ki se je vzdigovala iz zemlje: imela je dva rogova, podobna jagnjetovim, govorila pa je kakor zmaj.

12 Ta je izvajala vso oblast prve zveri v njeni navzočnosti in priganjala zemljo in njene prebivalce, naj molijo prvo zver, ki se ji je bila smrtna rana pozdravila.

13 Delala je velika znamenja, tako da je celo vpričo ljudi priklicala ogenj z neba.

14 Zaradi teh znamenj, ki jih je bilo dano delati vpričo zveri, je zavajala prebivalce zemlje. Prebivalcem zemlje je namreč rekla, naj postavijo podobo za zver, ki je bila ranjena z mečem, pa je potem oživila.*

15 Dano ji je bilo tudi oživiti podobo*

zverí, tako da je podoba celo spregovorila in dala pobiti vse, ki podobe zverí niso molili.

16 Dosegla je, da so si vsi, mali in veliki, bogati in reveži, svobodni in sužnji, morali dati vtisniti na desnico ali na čelo žig.

17 Nihče ni smel ne kupovati ne prodajati, samo tisti, ki je imel žig, se pravi ime zveri ali število njenega imena.

18 Tu je modrost. Kdor ima um, naj izračuna število zveri: je namreč število človeka. To število pa je šeststo šestinšestdeset.

Pesem sto štiriinštiridesetih tisočev

14

1 Pogledal sem in glej, na gori Sion je stalo Jagnje in z njim sto štiriinštirideset tisoč tistih, ki so nosili napisano na čelu njegovo ime in ime njegovega Očeta.

2 Z neba sem zaslišal glas kakor glas mnogih vodá in kakor glas silovitega groma. Glas, ki sem ga slišal, je bil kakor glas harfistov, ki brenkajo na svoje harfe.

3 Pred prestolom, pred štirimi živimi bitji in pred starešinami so peli kakor novo pesem. Te pesmi pa se ni mogel naučiti nihče, razen tistih sto štiriinštiridesetih tisočev, ki so bili odkupljeni z zemlje.

4 To so tisti, ki se niso omadeževali z ženskami: so namreč deviški. To so tisti, ki spremljajo Jagnje, kamor koli gre. Ti so bili odkupljeni izmed ljudi kot prvenci za Boga in za Jagnje.

5 Na njihovih ustih ni bilo najti laži: neomadeževani so.

Sporočilo treh angelov

6 Nato sem videl drugega angela, ki je letel po sredi neba in je imel večni evangelij, da ga oznani prebivalcem zemlje in vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu.

7 Z močnim glasom je rekel: »Bojte se Boga in izkažite mu čast, kajti prišla je ura njegove sodbe. Molíte njega, ki je naredil nebo in zemljo, morje in izvirk vodá!«

8 Za njim je prišel še drugi angel in rekel: »Padel je, padel véliki Babilon, ki je vsem narodom dal piti vino svojega pobesnelega vlačugarstva.«

9 Za njima je prišel še tretji angel in govoril z močnim glasom: »Če kdo moli zver in njeno podobo in sprejme na čelo ali na roko žig,

10 bo tudi sam pil od vina Božjega srda, namešanega nemešanega v čaši njegove jeze: z ognjem in žveplom bo mučen vpričo svetih angelov in vpričo Jagnjeta.

11 Dim od njihovega mučenja se bo vzdigoval na veke vekov. Ne podnevi ne ponoči ne bo oddiha za tiste, ki molijo zver in njeno podobo ter sprejemajo žig z njenim imenom.

12 Tu je stanovitnost svetih, ki se držijo Božjih zapovedi in vere v Jezusa.«✠

13 Nato sem zaslišal glas iz nebes, ki je rekel: »Zapiši: Blagor mrtvim, ki odslej umirajo v Gospodu! Da, govori Duh, odpočijejo naj se od svojih naporov; kajti njihova dela gredo z njimi.«

Žetev zemlje

14 Pogledal sem in prikazal se je bel oblak in na oblaku je sedel nekdo, ki je bil podoben Sinu človekovemu. Na glavi je nosil zlat venec, v roki pa oster srp.

15 Iz svetišča je stopil drug angel in z močnim glasom zavpil njemu, ki je sedel na oblaku: »Zamahni s srpom in požanji, ker je prišla ura žetve, kajti žetev zemlje je dozorela.«

16 Tedaj je on, ki je sedel na oblaku, zamahnil s srpom po zemlji in zemlja je bila požeta.

17 Iz svetišča v nebesih je nato stopil drug angel, ki je prav tako držal oster srp.

18 Od oltarja pa je stopil še drug angel, ki je imel oblast nad ognjem. Z močnim glasom je zavpil njemu, ki je držal ostri srp, in rekel: »Zamahni s svojim ostrim srpom in oberi grozdje z zemeljske trte, ker so njene jagode dozorele!«

19 Angel je zamahnil s svojim srpom po zemlji in obral zemeljsko trto, grozdje pa je vrgel v veliko stiskalnico Božjega srda.

20 Stiskalnico so tlačili zunaj mesta in iz stiskalnice se je nateklo krvi konjem do vzd tisoč šeststo stadijev daleč naokoli.

Angeli s poslednjimi nadlogami

15

1 Nato sem na nebu videl drugo znamenje, veliko in čudovito: sedem angelov, ki so nosili sedem nadlog. Te so poslednje. Kajti z njimi se je dopolnil Božji srd.

2 Videl sem tudi nekakšno stekleno morje, pomešano z ognjem. In tisti, ki so premagali zver in njeno podobo ter število njenega imena, so stali na tem steklenem morju, z Božjimi harfami v rokah.

3 Peli so pesem Božjega služabnika Mojzesa in pesem Jagnjeta:

»Velika in čudovita so tvoja dela,
Gospod, Bog, vladar vsega.
Pravična in resnična so tvoja pota,
kralj narodov!

4 Kdo se ne bi bal, Gospod,
in ne slavil tvojega imena?
Zakaj ti edini si svet.
Vsi narodi bodo prišli
in se poklonili pred tabo,
ker so se razodele tvoje sodbe.«

5 Zatem sem videl, kako se je v nebesih odprlo svetišče šotora pričevanja.

6 Iz svetišča je stopilo sedem angelov, ki so nosili sedem nadlog. Oblečeni so bili v čisto in bleščeče platno, čez prsi pa so bili prepeti z zlatimi pasovi.

7 Eno izmed štirih živih bitij je dalo angelom sedem zlatih čaš, napolnjenih s srdom Boga, ki živi na veke vekov.

8 Božja slava in Božja moč sta tedaj napolnili svetišče z dimom. In nihče ni mogel stopiti v svetišče, dokler se niso izpolnile sedmere nadloge sedmih angelov.

Čaše Božjega srda

16

1 Nato sem iz svetišča zaslišal močen glas, ki je rekel sedmim angelom:

»Pojdite in izlijte na zemljo sedem čaš Božjega srda!«

2 Odšel je prvi in izlil svojo čašo na zemljo. Ljudje, ki so imeli žig zveri in ki so molili njeno podobo, so bili udarjeni s hudim in bolečim tvorom.

3 Drugi je izlil svojo čašo v morje. In morje se je spremenilo v kri, kakor je kri mrliča, in poginilo je vse, kar je bilo v morju živega.

4 Tretji je izlil svojo čašo v reke in v izvirke vodá. Spremenili so se v kri.

5 Tedaj sem slišal angela vodá, ki je rekel:

»Pravičen si ti, ki si in si bil, ti Sveti,
ker si tako razsodil!

6 Ker so prelili kri svetih in prerokov,
si dal piti kri tudi njim:
zaslužili so to.«

7 Slišal sem oltar, ki je govoril:

»Da, Gospod, Bog, vladar vsega,
tvoje sodbe so resnične in pravične.«

8 Četrty je izlil svojo čašo na sonce. Temu angelu je bilo dano, da je žgal ljudi
z ognjem.

9 In ljudi je žgala silna vročina in preklinjali so ime Boga, ki ima oblast nad
temi nadlogami. Niso se spreobrnili, da bi mu izkazali čast.

10 Peti je izlil svojo čašo na prestol zverí in njeno kraljestvo je pokrila tema.
Ljudje so si od bolečine grizli jezike

11 in zaradi muk in tvorov preklinjali Boga nebes in se niso odvrnili*
od svojega početja.

12 Šesti je izlil svojo čašo v veliko reko Evfrat in njeno vodovje se je posušilo,
tako da je bila pripravljena pot kraljem z vzhoda.

13 Nato sem videl, kako so iz ust zmaja, iz ust zveri in iz ust lažnega preroka
prišli trije nečisti duhovi, podobni žabam.

14 To so namreč duhovi demonov, ki delajo znamenja*
in ki hodijo zbirat kralje vesoljne zemlje na vojsko, za véliki dan Boga,
vladarja vsega.

15 (Glej, pridem kakor tat. Blagor mu, ki je buden in hrani svoja oblačila, da
ne bo hodil okrog nag in razkazoval svoje sramote.)

16 In zbral jih je na kraju, ki se po hebrejsko imenuje Harmagedón.

17 Sedmi je izlil svojo čašo po ozračju in od prestola v svetišču je prišel močen
glas, ki je rekel: »Zgodilo se je!«

18 Nastali so bliski, glasovi in gromi in hkrati velik potres, kakršnega ni bilo,
odkar živi človek na zemlji; tako neznanski je bil potres.

19 Veliko mesto je razpadlo na tri dele, mesta poganov pa so se zrušila. Bog se
je spomnil vélikega Babilona, in tako mu je dal čašo z vinom svoje strašne
jeze.

20 Vsi otoki so se razbežali in gorá ni bilo več najti.

21 Z neba je padala na ljudi debela toča, težka talent. Zaradi nadloge toče so
ljudje preklinjali Boga, kajti ta nadloga je bila izredno huda.

Vélika vlačuga in zver

17

1 Tedaj je pristopil eden izmed sedmih angelov, ki so imeli sedem čaš, in spregovoril z mano: »Pridi, da ti pokažem sodbo nad véliko vlačugo, ki sedi nad mnogimi vodami.

2 Z njo so se vlačugali kralji zemlje, prebivalci zemlje pa so se upijanjali z vinom njenega vlačugarstva.«

3 Angel me je odnesel v Duhu v puščavo. Tam sem videl žensko, kako je sedela na škrlatni zvéri, ki je bila popisana z bogokletnimi imeni in je imela sedem glav in deset rogov.

4 Ženska je bila oblečena v bager in v škrlat in bleščéče okrašena z zlatom, z dragimi kamni in z biseri, v roki pa je držala zlato čašo, polno gnusob in nečistosti svojega vlačugarstva.

5 Na čelu je imela napisano ime, ki je bilo skrivnost: »Véliko Babilon, mati vseh vlačug in gnusob na zemlji.«

6 Videl sem, da je ženska pijana od krvi svetih in od krvi Jezusovih pričevalcev.

Ko sem jo zagledal, sem se silno začudil.

7 Angel pa mi je rekel: »Zakaj si se začudil? Razložil ti bom skrivnost ženske in zveri, ki jo nosi in ima sedem glav in deset rogov.

8 Zver, ki si jo videl, je bila, a je ni, vzdignila se bo iz brezna, a pojde v pogubo. Prebivalci zemlje, katerih ime vse od začetka sveta ni vpisano v knjigo življenja, se bodo začudili, ko bodo videli, da je zver bila, pa je ni, in da bo prišla.

9 Tukaj je um, ki ima modrost. Sedem glav je sedem gorá, na katerih sedi ženska. In je tudi sedem kraljev.

10 Pet jih je padlo, eden je, drugi še ni prišel. Ko pa pride, bo smel ostati le malo časa.

11 Zver, ki je bila, a je ni, je hkrati osmi in eden izmed sedmih, a pojde v pogubo.

12 Deset rogov, ki si jih videl, je deset kraljev. Ti še niso dobili kraljestva, ampak bodo dobili kraljevsko oblast za eno uro skupaj z zverjo.

13 Ti so enodušni in izročajo svojo moč in svojo oblast zvéri.

14 Ti se bodo bojevali z Jagnjetom, a Jagnje jih bo premagalo, ker je Gospod gospodov in Kralj kraljev, in z njim vred tisti, ki so poklicani, izvoljeni in zvesti.«

15 Rekel mi je še: »Vode, ki si jih videl, kjer sedi vlačuga, pomenijo ljudstva in množice, narode in jezike.

16 Deseteri rogovi, ki si jih videl, in zver, ti bodo vlačugo sovražili: opustošili jo bodo in slekli, požrli njeno meso in jo sežgali v ognju.

17 Kajti Bog jim je vsadil v srce, da uresničijo njegovo misel,✠

se združijo v eni misli✠

in izročijo svojo kraljevsko oblast zvéri, dokler se ne uresničijo Božje besede.

18 Ženska, ki si jo videl, pa je veliko mesto, ki kraljuje nad kralji zemlje.«

Padec Babilona

18

1 Zatem sem videl drugega angela, ki se je spuščal z neba z veliko oblastjo: zemlja se je razsvetlila od njegovega sijaja.*

2 Z močnim glasom je zaklical:

»Padel je, padel véliki Babilon
in postal bivališče demonov,
pribežališče*

vseh nečistih duhov,
pribežališče vseh nečistih ptic,
in pribežališče vseh živali, ki so nečiste in mrzke,

3 ker so vsi narodi pili*

od vina

njegovega pobesnelega vlačugarstva,

kralji zemlje so se vlačugali z njim

in trgovci zemlje so obogateli od njegovega silnega razkošja.«

4 Nato sem z neba zaslišal drug glas, ki je rekel:

»Pojdi iz njega, ljudstvo moje,
da ne boš soudeleženo pri njegovih grehih
in da te ne prizadenejo
njegove nadloge!

5 Zakaj njegovi grehi so se nagrmadili do neba

in Bog se je spomnil njegovih krivic.

6 Izplačajte ga, kakor je sam izplačal,

in povrnite mu dvojno po njegovih delih.

Dvojno mu nalijte v čašo, v katero je sam nalival.

7 Kolikor si je privoščil sijaja in naslad,

toliko muk in bridkosti mu prizadenite.

Zakaj v svojem srcu pravi:

›Sedim kakor kraljica,

nisem vdova

in ne bom okusila bridkosti.‹

8 Zaradi tega bodo v enem samem dnevu prišle nadenj nadloge:

smrt, žalost in lakota,

in bo sežgan v ognju.

Zakaj mogočen Gospod je Bog, ki ga je sodil.«

9 Kralji zemlje, ki so se vlačugali in naslajali z njim, bodo jokali in žalovali za njim, ko bodo videli dim njegovega požara.

10 Od daleč bodo stali iz strahu pred njegovimi mukami in vpili:

›Gorje, gorje, véliko mesto,

Babilon, mogočno mesto,
zakaj v eni uri je prišla tvoja obsodba!«

11 Tudi trgovci zemlje jokajo in žalujejo za njim, ker nihče ne kupuje več njihovega blaga:

12 blaga iz zlata, srebra, dragih kamnov, biserov, tančice, bagra, svile in škrlata; pa vsakovrstnega dišečega lesa, vsakovrstnega orodja iz slonovine, vsakovrstnega orodja iz najdražjega lesa, brona, železa in marmorja;

13 pa cimeta in balzama, dišav, mire in kadila, vina in olja, najboljše moke in žita, goveda in ovc, konj in voz, sužnjev in človeških življenj.*

14 »Sadeži, ki jih je želela tvoja duša,
so izginili,

ves sijaj in ves blesk
je odpadel od tebe

in nikoli več ga ne bodo našli.«

15 Trgovci, ki prekupčujejo s tem blagom in ki so obogateli od tega mesta, bodo iz strahu pred njegovimi mukami stali od daleč, jokali in žalovali

16 ter govorili:

»Gorje, gorje, véliko mesto,
ki si bilo oblečeno v tančico,

v bager in škrlat,

bleščeče okrašeno z zlatom,
z dragimi kamni in biseri,

17 zakaj v eni uri je bilo opustošeno tolikšno bogastvo!«

Vsi krmarji, vsi, ki plovejo iz kraja v kraj,*

vsi pomorščaki in vsi, ki so zaposleni na morju, so stali od daleč

18 ter vpili, ko so videli dim njegovega požara, rekoč: »Katero mesto je bilo podobno temu velikanskemu mestu?«

19 Glavo so si potresli s prahom ter vpili, jokali in tožili, rekoč:

»Gorje, gorje, véliko mesto,

od katerega razkošja

so obogateli vsi, ki so imeli ladje na morju,

zakaj v eni uri je bilo opustošeno!

20 Razveselite se nad tem mestom, nebesa,

sveti, apostoli in preroki,

ker je Bog uresničil nad njim vašo sodbo!«

21 Tedaj je silen angel vzdignil kamen, velik kakor mlinski kamen, in ga zagnal v morje, rekoč:

»S takšnim zamahom bo vržen

Babilon, véliko mesto,

in ga ne bo več najti.

22 V tebi se ne bo več slišal

glas harfistov in godcev,

piskačev in trobentačev.
V tebi se ne bo našel več
noben obrtnik kakršne koli stroke.
V tebi se ne bo več slišal
glas mlina.

23 V tebi ne bo več svetila
luč svetilke.

V tebi se ne bo več slišal
glas ženina in neveste.

Zakaj tvoji trgovci so bili velikaši zemlje
in tvoje čarovnije so zapeljale vse narode.

24 V njem se je našla kri prerokov in svetih
ter vseh, ki so bili umorjeni na zemlji.«

19

1 Zatem sem zaslišal kakor močen glas velike množice v nebesih, ki je klicala:
»Aleluja!

Odrešitev, slava in moč je v našem Bogu,

2 zakaj njegove sodbe so resnične in pravične.

Obsodil je veliko vlačugo,

ki je pokvarila zemljo s svojim vlačugarstvom,
in maščeval nad njo kri svojih služabnikov.«

3 In drugič so zaklicali:

»Aleluja!

Njen dim se vzdiguje na veke vekov!«

4 Tedaj je štiriindvajset starešin in četero živih bitij padlo na obraz in molilo
Boga, ki je sedel na prestolu, rekoč:

»Amen. Aleluja!«

Jagnjetova svatba

5 Od prestola pa je prišel glas in rekel:

»Hvalíte našega Boga

vsi njegovi služabniki,

vi, ✠

ki se ga bojite,

mali in veliki!«

6 Potem sem zaslišal kakor glas velike množice, podoben glasu mnogih vodá in
glasu silnih gromov, ki so govorili:

»Aleluja!

Zakaj Gospod, naš ✠

Bog, vladar vsega,

je začel kraljevati.

7 Veselimo se in radujmo

ter mu izkažimo čast,
zakaj prišla je Jagnjetova svatba
in njegova nevesta se je pripravila.

8 Dana ji je bila obleka
iz čiste in bleščeče tančice.«
Tančica so namreč pravična dela svetih.

9 In rekel mi je: »Zapiši: Blagor njim, ki so povabljeni na Jagnjetovo poročno
gostijo!« Rekel mi je še: »To so resnične Božje besede.«

10 Tedaj sem padel k njegovim nogam, da bi ga molil. Pa mi je rekel: »Nikar!
Služabnik sem kakor ti in tvoji bratje, ki ohranjajo*

Jezusovo pričevanje.*
Boga môli! Jezusovo pričevanje*
je namreč duh preroštva.«

Jezdec na belem konju

11 Nato sem videl nebo odprto in prikazal se je bel konj. Ta, ki ga je jezdil, se
imenuje*

Zvesti in Resnični. Ta pravično razsoja in se bojuje.

12 Oči so mu kakor ognjen plamen in na glavi nosi veliko diademov; napisano
pa ima ime, ki ga ne pozna nihče, le on sam.

13 Ogrnjen je v plašč, ki je bil namočen v krvi. Ime mu je Božja Beseda.

14 Na belih konjih mu sledijo nebeške vojske, oblečene v belo in čisto tančico.

15 Iz ust mu sega oster meč, da z njim udari po narodih. Pasel jih bo z železno
palico in tlačil stiskalnico z vinom srdite jeze Boga, vladarja vsega.

16 Na plašču in na boku*
pa ima napisano ime: Kralj kraljev in Gospod gospodov.

17 Nato sem videl angela, ki je stal na soncu. Z močnim glasom je zaklical
vsem pticam, ki letajo sredi neba: »Zgrnite se semle na veliko Božjo pojedino,
18 da boste jedli meso kraljev in meso poveljnikov, meso junakov in meso konj
in njihovih jezdecev, meso vseh, svobodnjakov in sužnjev, malih in velikih!«

19 Tedaj sem videl zver ter kralje zemlje in njihove vojske, zbrane, da se
spopadejo z njim, ki je jezdil konja, in z njegovo vojsko.

20 Toda zver je bila zajeta in z njo vred lažni prerok, ki je delal znamenja*
v njeni navzočnosti: z njimi je zapeljal tiste, ki so sprejeli žig zveri in molili
njeno podobo. Oba sta bila živa vržena v ognjeno jezero, v katerem gori
žveplo.

21 Vse druge pa je pobil meč, ki je prihajal iz ust jezdeca na konju, in vse
ptice so se nažrle njihovega mesa.

Tisočletje

20

1 Nato sem videl angela, ki se je spuščal z neba. V roki je držal ključ k breznu

in veliko verigo.

2 Ugnal je zmaja, staro kačo, to je hudiča in satana, in ga zvezal za tisoč let.

3 Nato ga je vrgel v brezno, ga tam zaklenil in zapečatil nad njim, da ne bi več zapeljeval narodov, dokler se ne dopolni tisoč let. Potem mora biti za nekaj časa odvezan.

4 Nato sem videl prestole: tistim, ki so sedli nanje, je bila dana oblast, da so sodili. Videl sem duše tistih, ki so bili obglavljeni zaradi Jezusovega pričevanja*

in zaradi Božje besede. Videl sem vse tiste, ki niso molili zveri in njene podobe in si niso vtisnili na čelo in na roko njenega žiga. Oživel so in kraljevali s Kristusom tisoč let.

5 Drugi mrtvi pa niso oživel, dokler se ni dopolnilo tisoč let. To je prvo vstajenje.

6 Blažen in svet, kdor ima delež pri prvem vstajenju! Nad takimi druga smrt nima nobene oblasti, ampak bodo postali Božji in Kristusovi duhovniki ter bodo kraljevali z njim tisoč let.

Satanov poraz

7 Ko pa se dopolni tisoč let, bo satan izpuščen iz svoje ječe.

8 Stopil bo na plan, da bi zapeljal narode, ki so na štirih vogalih zemlje, Goga in Magóga, ter jih zbral na vojsko. Njih število bo, kakor je peska ob morju.

9 Šli so v napad po zemeljski širjavi*

ter obkolili tabor svetih in ljubljeno mesto. A z neba je padel ogenj in jih použil.

10 Hudič pa, ki jih je zapeljal, je bil vržen v jezero z ognjem in žveplom, kjer sta tudi zver in lažni prerok. Tam bodo mučeni podnevi in ponoči na veke vekov.

Sodba z velikega belega prestola

11 Zatem sem videl velik bel prestol in njega, ki je sedel na njem. Zemlja in nebo sta pobegnili izpred njegovega obličja in zanju ni bilo prostora.

12 Nato sem videl umrle, velike in majhne, kako stojijo pred prestolom. In odprle so se knjige. Odprla pa se je tudi druga knjiga: knjiga življenja. Umrli so bili sojeni po tem, kar je bilo napisano v knjigah, po svojih delih.

13 Morje je vrnilo mrtve, ki so bili v njem. Tudi smrt in podzemlje sta vrnila mrtve, ki sta jih hranila. In vsak je bil sojen po svojih delih.

14 Nato sta bila smrt in podzemlje vržena v ognjeno jezero. To je druga smrt, ognjeno jezero.

15 In če koga niso našli zapisanega v knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero.

Novo nebo in nova zemlja

21

1 Nato sem videl novo nebo in novo zemljo. Kajti prvo nebo in prva zemlja sta izginila in morja ni bilo več.

2 Videl sem tudi sveto mesto, novi Jeruzalem, ko je prihajal z neba od Boga, pripravljen kakor nevesta, ki se je ozaljšala za svojega ženina.

3 In zaslišal sem močen glas, ki je prišel od prestola in rekel: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog.*

4 In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več. Kajti*
prejšnje je minilo.«

5 Tisti, ki je sedel na prestolu, pa je rekel: »Glej, vse delam novo!« Rekel je tudi: »Zapiši, kajti te besede so zanesljive in resnične!«

6 Nato mi je rekel: »Zgodile so se! Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec. Žejnemu bom dal zastonj od izvirka žive vode.

7 Kdor bo zmagal, bo to podedoval in jaz bom njemu Bog, on pa meni sin.

8 Toda strahopetci in neverniki,*
pokvarjenci in ubijalci, nečistniki in čarovniki, malikovalci in vsi lažnivci bodo dobili svoj delež v jezeru gorečega žvepla. To je druga smrt.«

Novi Jeruzalem

9 Zatem je prišel eden izmed sedmih angelov, ki so držali sedem čaš, napolnjenih s sedmimi poslednjimi nadlogami, in mi je spregovoril: »Pridi, da ti pokažem zaročenko, Jagnjetovo nevesto!«

10 Nato me je angel v Duhu odnesel na veliko in visoko goro ter mi pokazal sveto mesto Jeruzalem, ki je prihajalo z neba od Boga

11 in je imelo Božje veličastvo. Njegov sijaj je bil podoben najdražjemu kamnu, kamnu, kakor je kristalni jaspis.

12 Mesto je imelo veliko in visoko obzidje, v njem je bilo dvanajst vrat, na vratih je bilo dvanajst angelov in na njem so bila napisana imena, ki so imena dvanajstih rodov Izraelovih sinov.

13 Troje vrat je gledalo proti vzhodu, troje vrat proti severu, troje vrat proti jugu in troje vrat proti zahodu.

14 Obzidje mesta je slonelo na dvanajstih temeljnih kamnih, na njih pa je bilo dvanajst imen dvanajstih Jagnjetovih apostolov.

15 Tisti, ki je govoril z mano, je imel merilo, zlato trstiko, da bi izmeril mesto, njegova vrata in njegovo obzidje.

16 Mesto je bilo zidano na štiri vogale in njegova dolžina je bila tolikšna kakor njegova širina. Angel je s trstiko izmeril mesto: merilo je dvanajst tisoč stadijev. Njegova dolžina, širina in višina so bile enake.

17 Izmeril mu je tudi obzidje: visoko je bilo sto štiriinštirideset komolcev. To je človeška mera, ki je tudi angelova.

18 Gradivo mestnega obzidja je iz jaspisa, mesto pa iz suhega zlata, podobnega čistemu kristalu.

19 Temelji mestnega obzidja so bili okrašeni z vsakovrstnim dragim kamenjem: prvi temeljni kamen je bil jaspis, drugi safir, tretji halkedon, četrti smaragd, 20 peti sardoniks, šesti sardij, sedmi hrizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti hrizopraz, enajsti hijacint, dvanajsti ametist.

21 In dvanajst vrat je bilo dvanajst biserov: posamezna vrata so bila iz enega samega bisera. Cesta skozi mesto pa je bila iz suhega zlata kakor prosojen kristal.

22 Svetišča nisem videl v njem, kajti njegovo svetišče je Gospod, Bog, vladar vsega, in Jagnje.

23 Mesto ne potrebuje ne sonca ne lune, da bi mu svetila, kajti razsvetljuje ga Božje veličastvo in njegov svetilnik je Jagnje.

24 Narodi bodo stopali v njegovi svetlobi*
in kralji zemlje bodo prinašali vanj svoj sijaj.*

25 Njegova vrata se podnevi ne bodo nikdar zapirala, kajti tam noči ne bo.

26 Vanj bodo prinašali slavo in čast narodov.

27 Vanj ne bo nikdar stopilo nič nečistega, tudi ne, kdor počenja gnusobo in laž, ampak bodo vstopili samo tisti, ki so vpisani v Jagnjetovi knjigi življenja.

22

1 Nato mi je pokazal reko žive vode, bleščéčo kakor kristal, ki je izvirala od prestola Boga in Jagnjeta.

2 Po sredi njegove ulice in na obeh straneh reke pa raste drevo življenja, ki dvanajstkrat rodi in daje svoj sad vsak mesec. Listje tega drevesa je zdravilo narodom.

3 Nobenega prekletstva ne bo več. V njem bo prestol Boga in Jagnjeta, ki mu bodo služili njegovi služabniki.

4 Gledali bodo njegovo obličje in njegovo ime bo na njihovih čelih.

5 Noči ne bo več in ne bodo potrebovali ne luči svetilke ne sončne luči, kajti razsvetljeval jih bo Gospod Bog in kraljevali bodo na veke vekov.

Kristusov prihod

6 Nato mi je rekel: »Te besede so zanesljive in resnične. Gospod, Bog preroških duhov, je poslal svojega angela,*
da bi pokazal svojim služabnikom, kar se mora vsak čas zgoditi.

7 Glej, pridem kmalu. Blagor mu, kdor ohrani preroške besede, ki so v tej knjigi!«

8 Jaz, Janez, sem tisti, ki je slišal in videl vse to. In ko sem slišal in videl, sem padel pred noge angelu, ki mi je vse to razkazal, da bi ga molil.

9 Toda rekel mi je: »Nikar! Služabnik sem, kakor ti in kakor tvoji bratje,

preroki, in kakor tisti, ki ohranjajo besede te knjige: Boga môli!«

10 Potem mi je rekel: »Ne zapečati preroških besed, ki so v tej knjigi, kajti čas je blizu.

11 Kdor dela krivico, naj še naprej ravna krivično, omadeževani naj se še naprej omadežuje, pravični naj še naprej vrši pravičnost in sveti naj se še naprej posvečuje.

12 Glej, pridem kmalu in z mano pride moje plačilo, da povrnem vsakomur po njegovem delu.

13 Jaz sem Alfa in Omega, Prvi in Zadnji, začetek in konec.

14 Blagor njim, ki perejo svoja oblačila, da bi imeli pravico do drevesa življenja in da bi smeli stopiti skozi vrata v mesto.

15 Zunaj pa ostanejo psi in čarovniki, nečistniki in ubijalci, malikovalci in vsi, ki ljubijo laž in jo uresničujejo!

16 Jaz, Jezus, sem poslal svojega angela,* da bi vam pričeval o tem glede Cerkvá. Jaz sem Davidova korenina in rod, bleščeča jutranja zvezda.«

17 In Duh in nevesta pravita: »Pridi!« In kdor posluša, naj reče: »Pridi!« In kdor je žejen, naj pride. Kdor hoče, naj zastonj zajame vodo življenja.

18 Vsakomur, ki posluša preroške besede, ki so v tej knjigi, izjavljam: če bi jim kdo kaj dodal, ga bo Bog udaril z nadlogami,* ki so opisane v tej knjigi.

19 Če pa bi kaj odvzel od besed, ki so v tej preroški knjigi, bo Bog odvzel njegov delež pri drevesu življenja in pri svetem mestu, ki sta opisani v tej knjigi.

20 Ta, ki pričuje za te reči, pravi: »Da, pridem kmalu.« »Amen, pridi, Gospod Jezus!«

21 Milost Gospoda Jezusa naj bo z vsemi!